

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 69. Qualem malitiam contineat Simonia, & in specie, num à mortali excuset parvitas materiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

rio Ecclesiarum, altarium, calicis, benedictio aquæ, olei, cereorum; item officia Ecclesiastica ad spirituales & supernaturales finem proximè ordinata, ut prædicatio verbi divini, orationes, quæ in choro, processionibus publicè & privatim ad salutem animatum ac pro impetratione bonorum spiritualium factæ ex institutione Ecclesiæ. Denique quædam, quia effectus sunt seu actus à gratia, dono, officio, ac potestate spirituali tanquam causâ proximè procedentes, ut prophetia, patratio miraculorum, actus ordinum, collatio baptismi, consecratio, ordinatio, actus sepeliendi.

6. Dicitur quindò: *Aut spirituali annexum*, qualia sunt, quæ etsi in se spiritualia non sint, ab illis tamen spiritualia, aut hæc ab illis dependent, quæ annexio se triplici modo habere potest. Primò antecederet; dum veluti principia & causæ præviæ & præsuppositivæ ad spiritualia ordinantur, ut sacra vasa, vestes, altaria, templa &c. ad sacrificium missæ ordinantur & consecrationi præsupponuntur. Quò etiam ab aliquibus referuntur jus patronatus, beneficiorum collationes, resignationes, electionesque ad ea, quatenus se per modum causæ antecederet ad ea habent. Secundò concomitanter sine quibus, tanquam intrinsecis ea non præstantur, v. g. labor corporis, qui suscipitur in sacrificando, & in administratione sacramentorum, aliorumque officiorum divinatorum. Tertio consequenter annexa spiritualibus, veluti effectus suæ causæ, ut beneficia, quæ sunt jura percipiendi redditus & fructus, qui dantur propter officium & ministerium spirituale, quò etiam referuntur pensiones Ecclesiasticæ, ita ferè Pih. *b. t. n. 2.* cit. Azor. *Less. ubi supra.* Suarez. *l. 4. de Simon. c. 23. n. 2.* Verùm quòd atinet ad has pensiones, plures magni nominis A. A. ut Gonz. de Luc. Gambar. Gigas, alique quos veroborenav citavi in *foro beneficiario p. 3. q. 439. n. 3.* negant illis omnem spiritualitatem, etiam ratione connexionis cum spirituali. Aliis fortè probabiliùs & frequentius tenentibus contrarium, quorum verba & rationes quoque *l. c.* adduxi, uti & declaravi, quæ propriè ratione annexionis discantur spiritualia, quæ vide.

Questio 69. Qualem malitiam contineat Simonia, & in specie, num à mortali excuset parvitas materiæ.

1. **R**esp. primò in genere; Simonia est peccatum gravissimum, ut patet ex Scriptura, dum *Act. 8. S.* Petrus Simonem magum sub æternæ perditionis interminatione reprehendit, uti & ex jure, dum *can. 7. caus. 1. q. 1.* dicitur *execrabile flagitium. c. 9. h. t. horribile nimis.* dum *can. 4. caus. 15. q. 3.* æquiparatur crimini læsæ majestatis. *can. 3. can. 11. can. 13. caus. 1. q. 1.* hæresi, licet tevera talis non sit, nisi forte illam committens, ut Simon magus, verè existimet res spirituales & supernaturales pecuniâ aliavè re temporali acquiri & possideri posse. Ad hæc Ecclesiæ perniciosissimum vitium est, cujus in illam damna vide enumerata à Reiffenst. *b. t. n. 10.* In Summa, tam atrox crimen est, ut *can. fin. caus. 1. q. 7.* dicere non dubitet Papa, omnia crimina ad comparationem Simoniam pro nihilo reputari.

2. **R**esp. secundò in specie continet malitiam sacrilegii, estque ejusdem speciei quædam. Ut Pih. *b. t. n. 3.* cum communi speciatim distincta ab omnibus aliis speciebus sacrilegii, malitia ejus consistente in eo, quòd per eam res sacræ spirituales ac supernaturales & dona Spiritus S. quæ cætera dona longissimè excedunt, vilissimè æstimantur, indi-

gnissimè profanantur & tractentur, committendo & æquiparando ea cum re temporali. Quin & ipsum spiritum sanctum vendendo & emendo potestati suæ subjiciant, servum suum efficiant, ut dicitur *can. 1. q. 1.*

3. **R**esp. tertio non datur in Simonia, nec ex parte rei spiritualis, neque ex parte rei temporalis (quæ pro invicem dantur aut promittuntur) parvitas materiæ. Nav. *b. t. conf. 52. n. 3.* Sanch. *l. 1. in decal. c. 4. n. 1.* Laym. *l. 4. tr. 4. c. 8. n. 4.* Bonac. *de Simon. q. 3. n. 13.* Castrop. *de Simon. p. 1. n. 17.* Reiffenst. *b. t. n. 11. & seq.* uti de parvitate materiæ constat ex *c. 20. h. t.* Ubi clericus qui sex solidum solidos solvit pro ordinatione, perpetuè suspensioni subjicitur, quæ pœna urpote gravis, gravem culpam supponit. Item ex *can. 102. caus. 1. q. 1.* Ubi sola *remissis* (id est, veluti pars solidi, ut *Gloss. ibid. V. remissis*) pro modico chrismatis, sub æternæ damnationis periculo prohibetur, ex ea ratione, quòd ex parvitate rei temporalis datæ pro rei spirituali potius augeatur quam minuatur malitia Simoniam; cum quò minor & vilior est res temporalis data eò magis vilipenditur & tractatur res spiritualis pro ea accepta. Excusatur verò quis *c. 18. b. t.* à Simonia ratione modici pretii, non quòd modica pars pretii ad peccatum mortale Simoniam coram DEO, gravesque exinde penas in conscientia subeundas non sufficiat, sed quòd Ecclesiæ, quia ex exigua quantitate pretii, præsumit illam insufficientem ad movendum & obligandum accipientem ad aliquid spirituale dandum, censetur illam gratis datam, & consequenter in foro externo talem non judicet, nec puniat tanquam reum Simoniam. Ita ferè Reiffenst. *n. 12.* Hinc etiam deducens, dantem modicum illud pro beneficio tanquam verum Simoniactum in conscientia teneri restituere beneficium sanctisque inde perceptos, si modicum illud obligatorie, vel saltem ut motivum pro consequendo beneficio dedit. Quòd etiam ex parte rei spiritualis parvitas non excuset à mortali, constare videtur ex *cit. can. 102. caus. 1. q. 1.* Ubi sub æternæ damnatione illicitum declaratur, pro modico baptisami benedicti dare temporale. Uti etiam ex ea ratione, quòd, cum quævis etiam res minima spiritualis sit præstantior & æstimabilior rebus omnibus temporalibus, sacrilegè tractetur, etque injuria magna irrogetur, sit temporali pretio æquiparetur.

Questio 70. Qualiter Simonia dividatur in eam, quæ est juris divini, & quæ est juris Ecclesiastici.

1. **R**esp. primò: Simonia rectè & passim dividitur principaliter cum *Gloss. in c. pridem. de pactis. V. illicita a pacto.* Suar. *L. 4. de Simon. c. 2. & 7.* Less. *l. 2. c. 35. dn. 1.* Castrop. *tr. 17. d. 3. p. 2. n. 1.* plurimisque tam Theologis quàm Canonistis, citatis à Reiffenst. *b. t. n. 26.* in Simoniæ juris naturalis seu divini, & in eam, quæ est juris positivi Ecclesiastici. Simonia juris naturalis (sic dicta, quia natura seu lumen naturale dicitur, indecens & rei sacræ injuriosum esse eam, quæ à sola manu liberali Dei dependet, omniavè temporalia sine comparatione superat, rebus temporalibus æquiparare hominumque arbitrio & æstimationi subjicere) & divini est, quando pro re temporali datur, præstatur, vel promittitur res in se verè spiritualis, aut huic annexa, vel è contra pro re merè temporali res in se dicto modo spiritualis, v. g. gratia sanctificans, vel gratis data, sacramenta, consecratio, benedictio, hostia consecrata, Ecclesiæ vel calix consecrat.